

μόνον, ὅτι ἰδοὺ ὑπῆρχον καὶ θλίψεις σπουδαιότεραι τῶν ἰδικῶν του.

Ὁ Βουσερὼ ἐξηκολούθησε, χωρὶς καὶ ν' ἀτενίσῃ τὸν Νουμᾶν, μὲ ἀπλανές τὸ ὄμμα :

« Ἡμεῖς τοὺς ἰατροὺς μᾶς νομίζουν ὅτι οὐδὲν αἰσθανόμεθα, ὅτι δὲν φροντίζομεν ἢ μόνον περὶ τῆς ἀσθενείας καὶ οὐδέποτε περὶ τοῦ ἀνθρώπινου καὶ πάσχοντος ὄντος. Πλανῶνται οἰκτρῶς . . . Εἰδὼν ποτε τὸν διδάσκαλόν μου Δουπιτρέν, ὃν πάντες ἐθεώρουν σκληρότατον, νὰ χύσῃ θερμὰ δάκρυα πρό τινος μικροῦ παιδίου, πάσχοντος ἐκ διφθερίτιδος, ὅπερ παρεπονείτο πικρῶς διότι ἐμελλε ν' ἀποθάνῃ . . . Καὶ αἱ ἀπελπιστικαὶ κραυγαὶ τῶν μητέρων « Τὸ παιδί μου ! Σώσατε τὸ παιδί μου ! » αἱ ἐκφράσεις αὗται τῆς ἀπελπίσεως καταθλίβουσι τὴν καρδίαν μας, ὑποθέσατε λοιπὸν τί θὰ συμβῇ ὅταν τις μάλιστα πάσχῃ καὶ ἀπὸ τὴν καρδίαν ! . . . Οἱ ἀσθενεῖς, αὐτοὶ καὶ μόνοι, μ' ἐφόνευσαν. Ἀποθνήσκω ἕνεκα τῶν παθημάτων τῶν ἄλλων.

— Ἀλλὰ ἐνόμιζον, ὅτι δὲν ἐπεσκέπτεσθε πλέον οὐδένα ἀσθενῆ, εἶπεν ὁ ὑπουργός.

— « Ω ! ὄχι πλέον, οὐδένα. Ἡμπορῶ (ἔπεται συνέχεια)

ΠΑΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΑ

Ἀσιατικὰ αὐτόγραφα. — Ὁ Ἀστυκὸς Κώδικς τῶν Ἀράδων. — Ἡ προκήρυξις τοῦ Μωάμεθ.

Από τινων ἐτῶν ἐν αὐτῇ τῇ Εὐρώπῃ καταβάλλεται πολλὴ καὶ μεγάλη ἐπιμέλεια καὶ προσπάθεια πρὸς ἐρευναν καὶ συλλογὴν αὐτογράφων, ἅτινα ποῦ μὲν ἀπλοῦνται ἁδρῶς, ποῦ δὲ προσαρτῶνται εἰς δημῶδεις ἱστορίας πρὸς τέρψιν τοῦ δημοσίου.

Τινὰ τῶν αὐτογράφων τούτων εἰσὶν ὅλως ἐπιφανῶν ἀνδρῶν καὶ τινὰ ἀνθρώπων μὴ ἔχοντων τόσην ἀξίαν, ὥστε ἡ γραφὴ αὐτῶν νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν ἀθανασίαν τὴν σχετικὴν, ἥς δύνανται ν' ἀξιοθῶσι πάντες.

Οὐδεὶς δὲ μέχρι τοῦδε τῶν Ἀσιανολόγων τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὰς ἀσιατικὰς παλαιογραφικὰς μελέτας ἐπραγματεύθη ἐν ἰδιαιτέρῃ πραγματείᾳ καὶ περὶ τῶν ἀσιατικῶν τούτων αὐτογράφων τῶν ἀνεκτιμητῶν τούτων κειμηλίων τοῦ Ἰσλαμισμού.

Ἐσχάτως δὲ τὰς διατριβὰς ποιούμενος ἐν Δαμασκῷ μετὰ τὴν ἐκ Παλμύρας ἐκδρομὴν μου εἰς ἐπίσκεψιν τῶν ἐν αὐτῇ ἀρχαιοτήτων μετὰ ἄλλων πολλῶν ἀνέυρων ἐν τῇ μονῇ τῶν Δερβισῶν (Δερβισιρί) καλουμένη αὐτόγραφα ἀσιατικὰ ἐπιφανῶν τινῶν ἀνδρῶν, λίαν περιέργα καὶ πρωτοφανῆ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀσιατικῆς παλαιογραφίας. Τὰ ἀσιατικὰ ταῦτα αὐτόγραφα μελετήσας καλῶς ὑπὸ παλαιογραφικὴν ἐποψὴν καὶ ἐρμηνεύσας ἐκ τῆς ἀραβικῆς ἐρχομαι βραχέα τινὰ περὶ αὐτῶν εἰπεῖν.

α') Ἐπὶ τινος παπύρου ἐν εἰδει διφθέρας γέγραπται προκήρυξις τις ἐν ἀραβικῇ γλώσσῃ, διὰ γραφῆς κουφικῆς ἢ ἐπίσημος αὕτη προκήρυξις ἐστὶ τοῦ προφήτου Μωάμεθ ἀποτεινομένη πρὸς τοὺς ἀγρίους λαοὺς τῆς Συρίας, δι' ἧς προσκαλοῦνται ἵνα ἐγκαταλείψωσι τὴν εἰδωλολατρείαν καὶ ἀσπασθῶσι τὴν ἱεράν θρησκείαν τοῦ Ἰσλαμισμού.

Τὸ παλαιογραφικὸν τοῦτο χειρόγραφον ὃν αὐτόγραφον τοῦ προφήτου τῶν Μουσουλμάνων Μωάμεθ, θεωρεῖται παρ' αὐτῶν ἱερὸν καὶ μέγα θρησκευτικὸν κειμήλιον τοῦ Ἰσλαμισμού, ἀπολαῦον πολλῆς ὑπολήψεως καὶ σεβασμοῦ παρὰ πᾶσι τοῖς πιστοῖς τοῦ Ἰσλάμ. Φυλάττεται δὲ ἐντὸς ἀργυρᾶς θήκης ἢ διφθέρας αὕτη περιτετυλιγμένη διὰ δαμασκηνοῦ μεταξίνου ὑφάσματος, ἐκτιθεταὶ εἰς προσκύνησιν τῶν πιστῶν καθ' ὠρισμένας ἡμέρας τοῦ Ραμαζανίου. Μεταφραζομένη δ' ἐκ τῆς ἀραβικῆς ἔχει οὕτως :

« Ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐλεήμονος καὶ οἰκτιρμονος ».

« Ἐγὼ ὁ Μωάμεθ ἀπόστολος τοῦ Θεοῦ καὶ προφήτης αὐτοῦ διὰ τῆς παρουσίας μου ἐρχομαι ἵνα κηρύξω ὑμῖν τὴν νέαν θρησκείαν μου.

Ἐγκαταλείψατε τὴν εἰδωλολατρείαν. Ὁ Ἰσλαμισμός ἐστὶν ἡ ἀγνοτέρα καὶ ἰσχυροτέρα θρησκεία. Εἰς αὐτὴν λοιπὸν, ὧ ἀγριοι λαοὶ Συρίας, προσέλθετε, αὐτὴν ἀσπασθῆτε ἵνα εἰσέλθητε εἰς τὸν Παράδεισον.

Ταῦτα δὲ γέγραφα ὑμῖν πρὸς σωτηρίαν σας ».

(ὕμ.) ΜΩΑΜΕΘ δούλος

Ἀπόστολος τοῦ Θεοῦ καὶ προφήτης αὐτοῦ

β') Ἐπὶ ἐτέρου κυλίνδρου παπύρου ὑπάρχει ἐτέρα συλλογὴ ἐπιταγῶν τῶν Ὀμμιάδων *Ἐβαμίρι Οὐμμίγε* καλουμένη. Ἡ ῥάβδος περὶ ἣν ὁ πάπυρος οὗτος τετυλκταὶ δὲν ἔξέχει τούτου, ἀλλὰ περιεκλύπτεται ὑπ' αὐτοῦ. Συνήθως ὅμως ὑπάρχουσι προσηλωμένοι καὶ ἐξέχοντες τοῦ παπύρου κατ' ἀμφοτέρω τὰ ἄκρα τῆς ῥάβδου κεχρωματισμένοι ἢ κεκοσμημένοι ὀμφαλοὶ ἢ κέρα. Τὰ ἄκρα τοῦ ἐλίγματος ἐκόπτοντο ἐπιμελῶς, ἐστιλπνοῦντο διὰ κισσήρεως καὶ ἐχρωματίζοντο μελαίνῃ βαφῇ. Εἰς προφύλαξιν τοῦ παπύρου ἀπὸ τῆς φθορᾶς ἔθεσαν πολλάκις αὐτὸν ἐν διφθερίνῃ θήκῃ βεβαμμένη διὰ πορφυρᾶς ἢ μελαίνης βαφῆς. Ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ βιβλίου (titulus index) ἐγράφετο ἐπὶ μικροῦ τεμαχίου ἢ περιγαμητῆς ἐρυθροφαῖφ βαφῇ κεχρωματισμένης.

Ἡ συλλογὴ οὕτη περιέχουσα πολλὰς διοικητικὰς καὶ νομικὰς διατάξεις δύναται νὰ θεωρηθῇ ὁ Ἀστυκὸς Κώδικς τοῦ τότε ἀραβικοῦ δικαίου. Ἡ μνησθεῖσα συλλογὴ οὕσα γεγραμμένη διὰ κουφικῆς γραφῆς ἐν τῇ ἀραβικῇ γλώσσῃ ὑπὸ τῶν αὐτῶν χειρῶν τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν ἥτοι τῶν ἡγεμόνων Ὀμμιάδων χρήζει σπουδαίας καὶ ἐμ-

βριθοῦς μελέτης. Ὁ Κώδικς οὗτος ὑπὸ παλαιογραφικὴν καὶ γραμματολογικὴν ἐποψὴν τυγχάνει πολὺτιμον ἱστορικὸν κειμήλιον τοῦ Ἰσλαμισμού καὶ ἀκένωτος θησαυρὸς τῆς ἱστορίας τῶν Ὀμμιάδων μὴ εὐρισκόμενος ἐν οὐδεμιᾷ βιβλιοθήκῃ.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα ὑπὸ παλαιογραφικὴν καὶ ἱστορικὴν ἐποψὴν περὶ τῶν Ἀσιατικῶν τούτων Αὐτογράφων ἀναγράφοντες καὶ δημοσιεύοντες προτρέπομεν πάντας τοὺς ἀσιανολόγους ὅπως ἐπισκεφθῶσι τὰ ἀγνωστα μέχρι τοῦδε Ἀσιατικὰ Αὐτόγραφα καὶ μελετήσωσιν αὐτὰ ἐπισταμένως ἀπορρέοντα ἐκ τῶν χειρῶν τούτων ἐπιφανῶν ἀνδρῶν ἀξίων ἵνα ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν ἀθανασίαν καὶ ἰδίως ἐν τοῖς δελτίοις τῆς παγκοσμίου ἱστορίας.

Χρ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΕΥΤΥΧΙΑ

Τί καλεῖτε σεῖς εὐτυχίαν ; — Ποῦ τὴν εὐρίσκετε ;

Ἦτο συμβολαιογράφος καὶ ἐθεωρεῖτο εἰς τὴν πατρίδα του ὡς ἄνθρωπος τιμιώτατος. Δυστυχῶς ἐχῆρευσεν. Ὄταν χάσῃ τις τὴν καλὴν του σύζυγον, τὴν ὁποίαν ἀγαπᾷ εἶνε δὲ καὶ ἄτεκνος, τί θέλετε νὰ κάμῃ ; Ὁ δυστυχὴς ἤρχισε νὰ πίνῃ. Καὶ ἔπινε τόσον πολὺ ὥστε τὰ πάντα ἔπιε : καὶ γραφεῖον καὶ πελάτας καὶ χαρτόσημον.

Σήμερον, ὅταν τυχὼν τὸν ἀπαντᾷ μετὰ τὴν παλαιάν του μαύρην βεδενκόταν εἰς τὴν ὁποίαν ὁ χρόνος προσέδωκε τὸ χρῶμα τῆς σκωρίας, φέροντα, ὡς ἐκ παραδόσεως περὶ τὸν λαίμῳ ῥάκος τὸ ὁποῖον ἦτό ποτε λευκόν, ὁ δυστυχὴς εἶνε μεθυμένος, μεθυμένος πάντοτε. Παρεδόθη ψυχῇ τε καὶ σώματι, ὡς εἰς παρηγορίαν, εἰς τὸ εὐεργετικὸν τοῦτο πάθος, τὸ περιέχον αὐτῷ τὴν λήθην. Διέρχεται παραπαίων πρὸ τοῦ μικροῦ καφενείου τοῦ μέρους ἐκεῖνου, ἀποστρέφων ἀπαθεστάτα τὸ ὄμμα ἀπὸ τοὺς παλαιούς θαμῶνας οἵτινες τὸν παρακολουθοῦσι διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ὅπως ὑπάγῃ πρὸς ἀναζήτησιν ποτηρίου οἴνου εἰς τὰ ὑποπτα καπηλεῖα τῆς ἀντίπεραν ὁχθῆς — μεθ' ὁποίας δὲ μακαριότητος, μεθ' ὁποίας ἐκστάσεως κενῶναι βραδέως τὸν πῆθον τοῦτον τῶν Δαναίδων.

Εἶνε εὐτυχής . . .

Ἴδου αὐτὸς ἡμέραν τινὰ θερινήν, ἡμέραν πανηγύρεως ὑπτιος ἐπὶ τῆς παχείας βορβόρου. Χωρικός τις ἐκ τῶν παλαιῶν πελατῶν του, καταληφθεὶς ὑπὸ λειψάνου τινὸς σεβασμοῦ, προσπαθεῖ νὰ τὸν ἀνεγείρῃ : « — Ἀ κύριε Μπενουά ! σεῖς παλαιὸς συμβολαιογράφος ! Ἀνθρώπος ὅπως πρέπει ! Καὶ τέτοια μέρα μάλιστα ! Θὰ σὰς δῇ ὅλος ὁ κόσμος ! »

Ἄλλ' ὁ κύριος Μπενουά, τῷ ἀπαντᾷ καμμύων τὸν ἑνα ὀφθαλμόν :

« — Ἀ ! κατεργάρε, πῶς θὰ ἤθελες καὶ σὺ νὰ ἤσουν ἐς τὴν θέσιν μου !... »

NADAR